

Høgni Djurhuus
fekk Móðurmáls-
virðislønina
2012

UMAFTUR AFTURUM

Absurd kvöld í Pest

Eg var neyvan væl-
komin har. Kendi
meg ekki so. Men
kundi heldur ekki
fara út aftur, nú eg var
komin inn. Tí hetta
var í einum kjallara.
So það var ekki það
sama sum at fara
beint út aftur á
gongubreyt-
ina, venda
v i ð

og bara fara. Ein trappa var ímill-
um. Hon fangaði teg har niðri.

Har vóru fá fólk inni, hóast
hølið var heilt stórt.

Hann skundaði sær tó aftur
og fram millum køkin, borðini og
barrdiskin, har sum eg stóð. Tæn-
arin, tann einasti, og barrvörðurin,
tann einasti. Í svörtum buksum og
hvítari skjúrtu, uniformurin var í
lagi. Stíllur.

Men eg kann ekki siga, at hann
sýntist glaður, nú ein kundi var
komin í næstan tómu biksina.

Hann var álvarssamur, skarpt
andlit, markant. Ikki eitt bros,
hvørki tá ella seinni. Hann var
til arbeiðis, og það var það.

Eg bað um það, sum eg
helt, eg skuldi hava, øl og
okkurt lokalt brennivín.

Royndi at spyrja um
brennivínssløg, men fekk
ikki nakað rættiligt svar.
Alt var vist gott, skiltist
á honum.

Eg var fyrsta kvöldið í Budapest
farin yvir um vegin frá hotellin-
um til matstovuna. Minnist ikki,
hvussu hon eitur, visti það ong-
antið, men gøtan eitur Szondi

Utea í Budapest, Pestmegin.

Eg skrivaði gøtunavnið í
blokkini hjá mær. Løgið,
men eg skrivaði ikki
navnið á matstov-
uni.

Matstovan var ikki millum
teirra, sum ferðaleiðarin mælti við.
Tí fór eg hagar. Stutt var at fara. Og
tað, sum nógv betri var, stutt var at
fara heim aftur á hotellið. Eg kundi
ikki villast, tá eg bara skuldi yvir
um vegin, har ikki nógv ferðsla var.

Það var sum í gomlu, góðu
Sovjettíðini. Tænasta, service, var,
sum skilst, framvegis ein ónolla.

Okkara heimligu kommunistar
søgdu tá, at það var at samanbera
við trælahald at tæna øðrum. Eing-
in skuldi tí tæna øðrum í einum
rættvísnum samfelagi. Og so als
ikki turistum úr Vesturheiminum.
Service var kúgan. Og arbeiðandi
fólkið var sjálvandi ikki kúgað. Tað
var frælst.

Tú fekst, sum oftast, tað, sum
tú hevði biðið um og rindaði fyri.
Og það var so tað, einki meira roks.
Keyp og tøg.

Soleiðis var enn, har eg át í
Budapest. Tí eg fór aftur á hesa
góðu matstovu. Ikki tí, at maturin
har var serliga góður. Men það var
ein uppliving at vera har, hvørja
ferð.

Eitt kvöldið seint, hann júst
hevði lagt reinan dúk á eitt borð til
dagin eftir, komu tvey fólk niður í
matstovuna. Nógv borð vóru tøk,
men tey settu seg har, sum hann
júst hevði skift dúkin.

Tey sóu tað ikki, men eg sá á øll-
um brøgdum, í andliti og á hond-

um, at okkara tænarari var sera
misnøgður við tað.

Hann segði tó einki, bara innan-
tanna, og tey sluppu at sita við
reina dúkin.

Sá hann í krambúðini morgunin
eftir. Hann heilsaði, knappur.

Hugnaligt stað annars, mat-
stovan. Á veggjunum tekningar
av gylta landsliðinum í fót bólti hjá
Ungarn, Puskás og teir.

Viðhvørt kom ein gomul fátent
kona úr køkinum, kanska mamma
hansara, tænarans.

Onkur tvætlikapping var hvørt
kvöld í sjónvarpinum, sum tey so
gjarna vildu síggja.

Útiaftur spákaði eg á hálvmyrku
gongubreytini við Szondi Utea.
Hoyrði tónleik úr einum vindeyg-
a og sá, at har stóð okkurt um tango
á einum skelti við dyrnar.

Eg sá ikki vindeyguni, fyrr enn
eg fór yvir á gongubreytina hinu-
megin.

Tá sá eg tangoskúlan, øll vind-
eygu vóru opin, og har inni lærdu
tey at dansa tango. Tað var næstan
sum í einum ævintýri, at standa
har á myrkari gongubreyt í Pest, og
síggja, hvussu tey har inni í øllum
ljósinum sveimaðu eftir gólvinum,
meðan tey lærdu seg at dansa dans
dansanna.

Absurd kvöld seint á sumri í
Pest við ána Don.

Høgni
Djurhuus

Nú fer Miðlahúsið undir sjónvarpsframleiðslu

Rási hjá Televarpinum fær
nú nýtt lív við tíðinda-
innsløgum, samrøðum,
kunnandi tilfari, lýsing-
um og øðrum. Televarpið og
Miðlahúsið hava gjørt samstarv
um Rási, og tað hevur við sær, at
Miðlahúsið frameftir fer at taka
sær av innihaldinum á Rási.

Rási sæst kring alt landið. Øll,
sum hava Televarpið, síggja Rási,
og eisini tey, sum síggja Kring-
varpið umvegis antenu, kunnu
síggja Rási.

– Rási passar væl inn í virkseimið
hjá Miðlahúsinum og gevur okkum
møguleika at røkja enn ein miðil,
sum kann skapa fjølbroytni í

miðlalandslagnum, sigur Jonhard
Hammer, stjóri í Miðlahúsinum.

Miðlahúsið framleiðir tíðinda-
innsløg, samrøður og annað til-
far til Rási, sum eisini bjóðar
kunning um veðrið, flogferðslu
og seinastu tíðindini av In.fo. fýr-
oysk sjónbandaløg, lýsingar og
annað filmstilfar verður eisini

partur av sendiflatuni hjá Rási.

– Vit síggja stórar møguleikar í
at menna ein nýggjan miðil, sum
kann verða í góðum samspæli við
hinar miðlarnar í Miðlahúsinum,
sigur Jonhard Hammer, stjóri í
Miðlahúsinum.

Vit halda at møguleikarnir
við Rási eru stórir, og vit síggja

fram til eitt burðardygt samstarv
við Miðlahúsið har Rási støðugt
verður ment til gagns fyri allar
føroyingar, sigur Edvard í Skorini
Joensen, stjóri í Televarpinum.